

ΔΥΟ ΘΡΑΪΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ
ΑΧΙΛ. ΠΑΡΑΣΧΟΥ =

ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Ξέρεις τι είναι χωρισμός; Ξέρειο πού άκόμα
Κονδύλι δέν τό έγγραψε και δέν τό ελεε σόμιο.
Φίλι σπασμού π' άπ' τής καρδιάς τά φύλλα ξεριζώνει
Κι' εϊς μία αϊώνια στιγμή άντίμα δλ' οι πόνοι,
Χωρίς κανείς από αυτούς, χωρίς κανείς να λείπει!
Λογική, φαρμάκι, καψίμο και κρήνιασμα και λύπη
Και δίψα μέσα σέ νερό και σέ τραπέζι πείνα!
Μα όχι, όχι! εϊν' αυτά τριαντάφυλλα και κρίνα.
Μπροστά στή φοβερή στιγμή πού λαχταρ' ή καρδιά σου,
Πού έχεις μεσ' ε' την άγκαλιά σμιγμένα τά παιδιά σου,
Στά μάτια τους, τό μάτι σου, ε' τά χείλη τους τό στόμα
Και φεύγει τά τά παραιτείς ή' έχεις ζωή άκόμα!

*Άχ! έχει τόσο σπαραγμό ο χωρισμός και πόνο,
*Όσ' ή αντίρροπος χαρά,—μ' αυτή μετριέται μόνο!

ΑΝΤΑΜΩΣΙΣ

Γνωρίζεις ή άντόμωσις τι είναι; *Ό,τι γελή
Άκόμη δέν προφάνει, ούτ' έγγραψε κονδύλι,
Είλναι τό ύστερο φίλι πού μένει δίγει στόμα
Σε μονογυϊό πού πίνετε νερό ή' έμπρός της βλέπει.
Είλναι νερό ε' την Άφρικη, άνάστανσι σε πτώμα
Και φός πού στήζει του κυρλού άνέλκιση τή σκέπη!
Καιμιά χαρά από αυτά, καιμιά χαρά δέν λείπει!
Χαϊδι, φίλι, ναούσισμα, χαμμόγελο μέ λύπη,
Περίχτρα παρόσιμα και δάκρυα μελωμένα
Πλην όχι, όχι! δλ' αυτά τι είναι μαρτυρόμενα
Μπροστά σ' εκείνη τή στιγμή π' άνοίγεται ή καρδιά σου
Μέσιν θράϊα Πύλη,

Πόχεις μεσ' ε' την άγκαλιά σου σμιγμένα τά παιδιά σου,
Στά μάτια τους τά μάτια σου, ε' τά χείλη τους τά χείλη
Κι' άσπάζεσαι κριανταφυλλιάς λουλουδιά λαχρανία
Κι' άθάνατο πίνεις νερό σέ βρύσι κρυσταλλένια!

*Άχ όπον έχει σπαραγμόν ο χωρισμός και πόνο
*Έχ' ή αντίρροπος χαρά,—μ' αυτόν μετριέται μόνο.
*Άχιλλεύς Παράδοξος

μάς δίδουν ιδέαν τής έντυπώσεως τήν όποιαν έπροξένησε ανά τήν
*Ελλάδα τό τραγικόν τέλος τών δύο θημάτων.
Κατόπιον τούτου τό έρωτηδόν μηχάνημα περίεπεσε εις άχρη-
σιαν, διότι αι μέν τά Κραυουργιοδικία έξεδίδον θανατικώς άπο-
φάσεις, δέν εφίκοσαν όμως άνθρώποις δεχόμενοι ν' άνοιάσουν τήν
έκτέλεσιν των. *Ό μακαρίτης ιστορικός Μιχ. Λαμπρινίδης μάς πλη-
ροφορεί ότι ή Δικαιοσύνη απέσπλη εις πολλούς εκ τών θανατοποι-
νιτών, δλλ' ουδεις έδεδθη διά τήν κεφαλήν του γινόμενος δή-
μιος. Κι' εν τω μεταξύ νεοι κατάδικου ουνοωρομένου εις τός τρώ-
γλας του Παλαροδίου. Τέλος ή Κυβέρνησις ηναγώσθη διά τήν
τόν συμπληρωματικόν Νόμον τής 28ης *Ιουνίου 1846 διά του όποιου
«ή θανατική ποινή εκτελείται διά τής λαμητηρίου ή και διά τυφεκι-
σμού». *Άλλ' ούτε και οι στρατιωτικά έδεδγοντο, με όλας τός άπειλός
των άξιωματικων των, να τυφεκισθουν κατάδικον. *Η χριστιανική
των συνείδησις εξανίστατο. Και οι κατάδικου εξηκολούθουν να ζουν
έν διαρκεί άγωνία.

Μετά παρέλθον εντόν, όταν ή έντύπωσις παρήλθε, εύρέθησαν
δημιό μεταξύ έξοκατάτων κατοίκων, όπως ο *Αμοιροδάκις, ο
Μπεικιόνης και άλλοι. Έκ τούτων ο πρώτος απέθανε παράφρον, έν
Κρήνη. *Ο δεύτερος ητύχητοσθε. *Ο τελευταίος *Ελλην δήμιος
ύπήρθε ο Ζήσης ε'ς Εβρόδα. Σημειούσθον ότι ή Κυβέρνησις διά να
εύριζοι δημίουσ ηναγώζετο να τούς άνοίβοιοληρώσθον. *Από τής
εποχής του *Αμοιροδάκι ο μισθός του δημιού ητο 320 δραχμάς,
ήτοι μισθός τμηματάρχου α' τάξεως και πρόσθετος άμοιβή 100
δραχμών κατά κεφαλήν! *Η άμοιβή αυτή έδελέασε 17 καταδικούς
να ζητήσουν τήν κενωθεισαν θέσιν εκ του θανάτου του Μπεικιόνη.
Διατίσθη δε ο Ζήσης κατάδικουσ προσελκίσαν δεσποδόν. Έκ τών 17
ύποψηφίων ουδεις ητο ληστής. Πάντες κοινοί δολοφόνοι. *Από δω-
δεκαετίας ή λαμητηριος ευρισκται εις άχρησιαν, αι δε τελευταίαι
θανατικαι δι' αυτής εκτελέσεις εγενναν επί ύπουργίας Δημητριοκο-
πούλου, δεκαεξ τών άσχημόν.

*Εθανάτωθησαν έν *Ελλάδι άνθρώποι έντελέως άθωοι; Δυστυ-
χώς ή άπάντησις είναι καταρατική. *Ο γράφον τό ιστορικόν τούτο
σημείωμα συλλέγει άθρόα πληροφορία περί τών θημάτων τούτων
της δικαιοσύνης πλάνης, με όνόματα περιστατικά, χρονολογίας. Και
εις έν από τά προεχέ φύλλα του «Μπουκέτου» θα παραθέσθω τ' άπο-
τελέσματα τών έρευνών του, τά όποια ύπόκειται ένάκτως ενδια-
φέροντα.

Δαναός

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΙΩΝΑΣ

24 ΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑ ΤΗΣ ΦΑΛΑΙΝΗΣ

Πώς τόν κατέπιε. — Ένός του στομάχου της. — Τι ηθόα-
νετο. — Πώς άφηγείται εās έντυπώσεις του.

*Η διαμονή του *Ιωνά επί τρείς ήμέρας στην κοιλία του κήτους
έδωσε στους άπίστους επί μακρόν χρόνον άφορηγή γέλωτος και
σκαμμάτιον. *Αλλ' αυτή τή φορά οι άπίστοι και οι άπιστοι θά βο-
θηθόν σέ δέσπολη θέση. Τό παρόδοσ σμιβάν του *Ιωνά τής γραφής
έπανελήθη εις ένα *Άγγλον, όνομαζόμενον *Ιάκωβον Βάρτλεϊ.
*Ίδου πως περιγράφον τό θέμα αυτό αι άγγλικαι έφημερίδες:
*Τόν περασμένο Φεβρουάριο μία φαλινοθηρίς, ή όποια εύρί-
σκετο στάς άκτής τών Φαληγινιδίων νήσων έστειλε μερικους ψαράδες,
επί δύο λέμβων, να έλιευσουν μία μεγάλη φάλαινα, τήν όποια είχαν
διακρίνη στο πέλαγος. Οι ψαράδες δένεβροσαννά τήν συναντήσασον.
Τήν έπλησίασαν και τήν έτραυματίσαν θανασιμώς. *Η φάλαινα τραυ-
ματιοθεσία, άγονισίσε και εσφάδαξε, συνταράξασα τήν θάλασσαν
με τός κινήσεις τής σφάξης. Μία τών λέμβων παραιορθεσία υπό
του σάλου αυτού άνεστράφη και οι ψαράδες έπεσαν στην έβάλασσαν.
*Ές αυτόν βασώνησαν τέσσαρες πλίν θύοι, οι όποιοι εξηραγίσθασον.
Τού ενός ε'ς αΐτων τό πτώμα εύρέθη όλιγον κατόπιον. *Ο άλλος όμοιος
ψαράς έγινε άφαντος. *Ερείνασαν παντού, αλλά έστάθη άδύνατον
να βρούν τό πτώμα του. *Ο εξαφανισθείς ψαράς ηταν ο *Ιάκωβος
Βάρτλεϊ.

*Όταν τέλος ή φάλαινα έπαυσε να σφαδάζη και οι ψαράδες έβε-
βαιώθησαν ότι είχαν άποθήνη, τήν άνέουσαν στην φαλινοθηρίδα
και άρχισαν να τήν κοβουν σέ κομμάτια. Τό κομμάσισμα αυτό δι-
ήρκεσε ένα δλόκληρον ήμερον ύπντιο. *Όταν τέλος οι ψαράδες έσχισαν
τόν στομάχο του κήτους άνεκαλύψον μέσα σ' αυτόν μ' έπληξί τους,
τόν άπολοσθέντα στήν τρώφο του. *Άνωβον Βάρτλεϊ, ζωντανόν άκόμη
έν και λιπόθυμον. Χερσόμενοι γιά τήν άνείρεσί του οι συνάδελφοι
αυτού τόν έφερον μετά κόπους πολλούς στάς αισθήσεις του. *Ο
νεκρανιστάς Βάρτλεϊ ήλθε στά συγγελά του μετά τρείς εβδομάδας.
Καθ' όλον αυτό τό διάστημα δέν έβγαξε λέξι και καταλαμβάνετο
υπό παροξυσμών. *Ανακνήσας τέλος τό λογικόν του άφηγούθη δέξης
σχετιμώς με τήν περιπέτειά του:

«Θυμιάμαι πολύ καλά τή στιγμή πού ή φάλαινα μ' έπέταξε στόν
λέρο. *Έπειτα βρούταξα και πρίν φθάσω στην έπιφάνεια ή σάλαινα
άνοιξε τό στόμα της και με κατέπιε. Κατακλίθησα στόν οισοσάγο
της μέσα σ' όλίγα διντρολέπτα. *Έτσι βροίθηκα στό στομάχι της,
ένα έιδος σάκκου εύρυσώου, μέσα σέ σκότος βαθύ, πού δέν μπο-
ρούσα ν' άναπνεύσω. *Η ε' σ' α τ η η τ α ν υ π ε ρ β ο λ ι κ η.
*Ε ψ η ν δ μ ο υ ν α !

*Η φρικτή σκέψις ότι ήμωνα καταδικασμένος ν' άποθάω στή
κοιλία τής φάλαινας μ' έβασάνιζε και ή άγωνία μου έγινε μεγα-
λύτερη και φοβερότερη ε'ς στίσις τής σιωπής, του σκότους και τής
ζέστις. *Επί τέλους έλιποθύμησα και δέν αισθανόμουν πιά τήν
φρικτή μου θέσις.

Αυτό διηγείται ο *Ιάκωβος Βάρτλεϊ, όστις φημιζεται ως ο τολ-
μηρότερος φαλινοθηρίσθης.
Τό δέμα του νέου αυτού *Ιωνά, υπό τήν έπίβρασιν του γαστρι-
κού υγρού τής φαλινης, έγινετο θηριον πούσ περιγραφήν. *Έν
τινιούσι ή γενική κατάσταση τής υγιάς του δέν έπαθε σπουδαίως.
*Ο πλοίαρχος τής φαλινοθηρίσθης διηγείται, ότι οι περιπτώσεις
κατά τός όπείσις φάλαινας εξηραγίμενες κενωσίαν άνθρώπουσ,
δέν εϊνε σπάνια. *Αλλ' ή προσημείη περιπτώσις είναι ή πρώτη,
κατά τήν όποιαν τό θέμα εξηραγεται ζών εκ τισίτησ φερέας δοκι-
μασίως. *Ο *Στρανιότης.

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΤΟΥ ΣΕΡΙΝΤΑΝ

*Ο Ριχάρδος Σέρινταν, ο γνωστός συγγραφέας τής κλασικής κω-
μιδίας, ή «Σχολή τής γαυλολογίας» είχε φθάσει ε'ς τέτιο σημεϊο
μωμοισμού ώστε κανένας πλέον δέν τόν επίστασεν. *Υπέφερε δε από
τρομερή φτώχεια, πάλμα πούτ ήξεραν όλοι. Φίλοι και γνωστοί του.
Μιά μέρα ο Σέρινταν πήγε και επιστήθη τών πούληγνα τής
Οθαλλίσις. *Η Α.Υ. βλέπονος ότι ο πάμπλουτος δραματικος συγγρα-
φέας σκορπισε δολινονογία παπούτσια, τόν ρώτησε κατάπληκτος:

- Σέρινταν! άπάτησις και σίγεια παπούτσια;
- Ναί, ύψηλότατε! και στοιχηματίσθον ότι δέν θα μαντέψετε πως
τά έπέτυχα.
- *Έπί πιστώσει;
- *Όχι.
- Τα βρήκες στό δρόμο;
- Μιά! Ποίος μπορεί να χάση τά παπούτσια που, άπειτείεσθε;
- Σου τά έδωσαν.
- *Όχι, δά... Δέν χορίζε κανείς σήμερα ένα ζευγάρι παπούτσια,
σάν να πρόκειται γιά μία πράξα ταμπόκου...
- Τότε... τά έκλεψες;
- Με σκοφανεύετε. *Υψηλότατε. Δέν είμαι, ούτε ύψηρα ποτέ
κλέφτης.
- Τότε λοιπόν πως διάβρολο τά έπέτυχες;
- Τά έπληρώσα!
- *Ω! τότε έχεις δίκιο. *Ένα τέτιο πράγμα ούτε ο διάβολος
δέν θα τό έμάντευε...

Συλλέκτης